

COMPÀS D'ESPERA PER A UNA GRAN CONTAMINANT

Artierro, el perill

Sorolls nocturns insuportables, aigües i camps químicament destruïts i un fum que ompli l'atmosfera. Això es Artierro. I al poble de Silla —a l'Horta de València— molts afectats volen que s'acabe o que se'n vaja.

Joan Pomares

Fundició i laminat d'acer amb fàbrica i oficines a Silla, carretera a Beniparrell, Artierro SA, fou alçada amb capital de l'antic president del València CF, Ros Casares, el qual la traslladà a l'empresari basc Aristrain —president del seu consell d'administració fins fa uns mesos, quan morí en un accident d'avioneta— que realitzà una important inversió per traure-la endavant.

Amb dos-cents treballadors, lligada a l'OPUS, direcció i capital pràcticament bascs, té per cap de personal Antonio Torné Sarrado; com a responsable d'administració, José Antonio Iturrioz —ex-regidor del PNB— i, com a gerent, Gabriel López-Bravo Velasco, fill del ministre franquista i membre de l'OPUS, Gregorio López-Bravo, ja desaparegut.

La siderúrgica, ubicada dins del mateix poble de Silla, és una perillosa contaminant que constantment té crispats els veïns, agricultors i pescadors per la producció d'uns sorolls fortíssims —per damunt dels decibels que marca la llei—, pels olis lubricats que, en forma de gran pel·lícula residual, tòxica per a tot tipus de fauna i vegetació, són abocats a les aigües de les sèquies i els arrossars, fet que causa l'extermini, per contaminació, d'horts i plantacions d'una Albufera ja prou destrossada. I en tercer lloc, per l'emanació de fums —amb una composició d'òxid verinós— que, si abans entelaven l'atmosfera, al llarg del dia, ara, com que s'ha eliminat el torn de matí, només ompli l'aire d'un fum gris i rogenç de vesprada i de nit.

«La cosa ideal per a aquesta fundició d'acer —diu Vicent Pons, enginyer mèdio-ambiental— seria tancar-la. I si no, prendre mesures urgents, tot i que això costaria molts diners. Per exemple, només reformar els fums podria costar 60 milions de pessetes. I l'empresa ja ha dit que no podria fer front a aquestes despeses. El fet cert —resumeix— és que són massa les infraccions que realitza i el mal

Fum verinós i soroll, dins del poble.

que causa i, per frenar-la, caldria un batalló d'enginyers».

Manolo Porras, alcalde en funcions durant les vacances de Lluís Martínez, explica com la seua corporació «continua estant molt interessada per eliminar aquest perill, tal com ja ho ha estat fent, sense cap problema, davant d'altres empreses petites i mitjanes», que han anat esmenant-se. «Conselleria no ha dit res i, clar —exclama—, ¿com que no hi ha una llei de medi ambient!». A parer de l'alcalde en funcions: «El soroll és insuportable i, de nit, és com si tirassen bombes. En cultius d'arròs acabem de perdre quasi un milió de pessetes i, a més, les despeses que suposa el fet de tornar a plantar. Tot perquè l'aigua no ix depurada mitjançant un embassament de decantació. I perquè el Jurat de l'Aigüa del Xúquer no hi ha intervingut encara. I, quant al fum, tot i haver-li posat filtres que abans no utilitzaven, de nit no funcionen». Així és possible veure, des de la ribera i el camp, en el cel, els grans núvols verinosos. «Si a l'octubre no està correctament regularitzada —diuen l'alcalde i l'enginyer—, farem el possible per tancar-la legalment i evitar més mals». []